

at nægte, at vi have daarlige finansielle Forhold, men jeg henstiller, at vi gøre os det klart, at det, det drejer sig om her, er først og fremmest, om vi mene, vi i det hele taget skulle have en fast Forbindelse mellem Masnedø og Falster. Hvis man tror, det er unødvendigt, hvis man tror, at vi den første Menneskealder, de første 20—30 Aar, kunne undgaa denne faste Forbindelse, skal man selvfølgelig gaa imod den. Men det skulde man jo ogsaa, selv om vor finansielle Tilstand var bedre, end den er i Øjeblikket. Hvis man nu mener, som jeg mener, at vi, selv om det ikke lader sig gennemføre i denne Samling, alligevel i Løbet af faa Aar ville finde det klogt at gaa til en fast Forbindelse mellem Masnedø og Falster; hvis man har den Opfattelse — og jeg har den Opfattelse fremdeles, lige saa godt som jeg havde den i Fjor —, er det det næste Spørgsmaal, om det da er klogt at udsætte en saadan Foranstaltning, fordi vi i Øjeblikket have en daarlig situeret Statskasse. Det er jo saadan, at i det private Liv er der visse Ting, hvis Anskaffelse man udsætter, indtil man kan se, man kan faa saa meget tilovers, at der kan blive Raad dertil, det kan dreje sig om et eller andet Møbel og forskellige Behageligheder i Hjemmet. Hvis det er den Betragtning, der skal lægges til Grund for Afgørelsen af det foreliggende Spørgsmaal, saa skal dets Løsning selvfølgelig udsættes. Hvis man siger som saa: Det vil være ret behageligt at faa den faste Forbindelse, men den kan selvfølgelig ogsaa udmærket godt undværes, saa er det naturligt at sige: lad os saa vente, til vi faa saa meget Overskud paa Finansloven, at vi have Raad dertil. Det er nu ikke min Opfattelse, men min Opfattelse er, at vi blive nødt til at gaa til en fast Forbindelse, og jeg henstiller da, om det vil være klogt at udsætte det under Hensyn til de daarlige finansielle Forhold. Jeg har ved Finanslovens anden, eller maaske allerede ved dens første Behandling, sagt, at naar vi ere klare over, at vi skulle afholde en hel Mængde Udgifter til offentlige Arbejder, dels fordi vi have vedtaget Love derom, og dels fordi det følger af den Udvikling, der er foregaaet paa det kommercielle Omraade, skulle vi snarere gaa den Vej at sige, at det gælder om, at Staten udfører saa meget som muligt af de Arbejder paa det Tidspunkt, hvor det private Initiativ af Hensyn til de daarlige økonomiske Forhold er nødt til at ligge stille. Saa

kan man, naar Opgangstider komme, sige: Nu kunne vi holde lidt igen, nu have vi faaet en hel Del Foranstaltninger gennemførte, som der netop er Brug for i Opgangstider, hvor der bliver mere Smør og Flæsk end til andre Tider, flere, der rejse, mere Gods at forsende o. s. v. Denne Betragtning er fornuftigere end den, at man skal vente til Opgangstider, særlig naar det oplyses af den højtærede Minister, at man i Øjeblikket kan faa Entreprisen udført billigere, fordi den økonomiske Depression har medført, at man gerne vil paatage sig Arbejdet, selv om der nok er Udsigt til ringere Fortjeneste, fordi man kan regne med de noget billigere Materialpriser o. s. v. Altsaa, jeg siger, at det er maaske nok klogt nu at gaa til saadanne selv større Arbejder.

Jeg indrømmer imidlertid, at Sagen er kommen frem paa et saa sent Tidspunkt, at det vil blive vanskeligt at faa alle de Forhold undersøgte, der med Rette kunne kræves undersøgte, deriblandt Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke kunde være rigtigt at gaa over Møen. Jeg tror som sagt ikke paa det, men jeg indrømmer, at navnlig det ærede Medlem fra Møen (L. Jessen), som sidder lige overfor mig, selvfølgelig har Ret til at kræve, at man ikke saadan paa Forhaand afviser det Spørgsmaal, men paa Grundlag af de foretagne Undersøgelser tager det op til en virkelig Undersøgelse. Dernæst foreligger der Spørgsmaal om, hvorvidt vi skulle have Dobbeltspor paa Sydbanen eller ej, og desuden mangfoldige andre Forhold, der bør nærmere overvejes og undersøges. Det kan være, at det ikke lader sig gøre at faa Sagen ført igennem, men det er en Selvfølge, at jeg vil være med til at fremme den.

Jeg vil med disse Bemærkninger gerne have sagt, at hvis hele Sagen udskydes et Aar længere, er det ikke, fordi vi i Fjor vedtog en Lov om Benyttelse af en Sum af 100,000 Kr. til Undersøgelser, men det er, fordi Sagen kommer her paa et saa sent Tidspunkt, at man ikke kan forlange, at Rigsdagen i saa kort Tid skal tage Stilling til den. Med andre Ord, jeg vil gerne fralægge mig Ansvar og lægge det over paa Ministeriet for offentlige Arbejder, hvilket vil sige ikke den nuværende Minister for offentlige Arbejder, men hans Førgænger. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget baade i sin Almindelighed og til nærmere Undersøgelse i et Udvalg.